

Bet. o. lovf. vedr. vurderingsloven

ter. Alligevel affødte det uacceptable problemer med forkerte vurderinger og forkerte skatteopkrævninger hos borgerne.

Også den lovmæssige fastlæggelse af, at man ikke ved fremtidige vurderinger skal tage hensyn til særlige »faciliteter« som f.eks. to badeværelser, stråtag eller brændeovn m.v., indebærer, at vurderingerne bliver forkerte. Da man giver udtryk for, at gennemsnittet skal passe, betyder det, at de dyre huse bliver vurderet for lavt og de billigere huse – uden disse faciliteter – vil blive vurderet for højt, for at gennemsnittet kan passe. Vurderingsgrundlaget i detaljer har aldrig tidligere været et lovgivningsspørgsmål. Det har været overladt til vurderingsmyndighederne at anvende de faktorer og redskaber, som har ført til det mest rigtige vurderingsresultat. Derfor forekommer det bemærkelsesværdigt, at man nu indsætter lovmæssige bestemmelser, som direkte fratager vurderingsmyndighederne denne mulighed, og som med sikkerhed vil føre til et mere forkert resultat.

Også bestemmelsen om, at vurderingsmyndighederne fremover alene er forpligtet til at foretage vurderinger for de ejendomme, som kan pålægges grundskyld og ejendomsværdiskat, virker urimelig og utrolig. Under udvalgsbehandlingen har ministeren oplyst, at alle amter udskriver dækningsafgift, og at et meget stort antal kommuner også benytter deres lovhjemlede ret hertil. Derfor må ministerens forslag alene have det formål at kunne opkræve brugerbetaling af kommuner og amter for en opgave, som hidtil har været udført vederlagsfrit af staten. Det er endvidere uacceptabelt, at ministeren under udvalgsbehandlingen har nægtet at svare på, hvordan han vil benytte bemyndigelsen på området. Det har ikke været muligt at få oplyst, hvilke ejendomme der rent faktisk ikke vil blive omfattet af de offentlige vurderinger – uden brugerbetaling. Det har heller ikke været muligt at få oplyst brugerbetalingens størrelse. Vedtages lovforslaget som foreslået, vil Folketinget og offentligheden derfor intet vide om konsekvenserne på det her område.

Der kunne fremføres flere argumenter imod L 180, som er resultatet af et politisk direktiv uden hensyn til konsekvenserne for borgerne. Omvendt kan man ikke betegne lovgivningen som »lovsjusk«, da der under en grundig udvalgsbehandling er påpeget så mange klart uacceptable virkninger, uden at det har gjort noget indtryk på ministeren og flertallet Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti. Man er tilsyneladende parat til med åbne øjne at vedtage en ny lov, hvor der er dokumenteret så mange problemer og uacceptable virkninger, at det i det mindste må betegnes som »bevidst lovsjusk« fra flertallets side.

Ministerens argument om, at regeringens skattestop gør de fremtidige vurderinger næsten uinteressante for borgerne, holder heller ikke. Ministeren har under udvalgsbehandlingen selv leveret dokumentationen for, hvor mange steder den offentlige vurdering har betydning for borgernes skattebetaling og offentlige ydelser. En betydning, som vurderingerne fortsat vil have uanset regeringens skattestop.

På den baggrund vil Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti stemme imod L 180 og kraftigt opfordre til at vedtage L 202, så der bliver tid til og mulighed for at gennemføre en holdbar lovgivning på området.

Et *mindretal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemningen i Folketingssalen.